

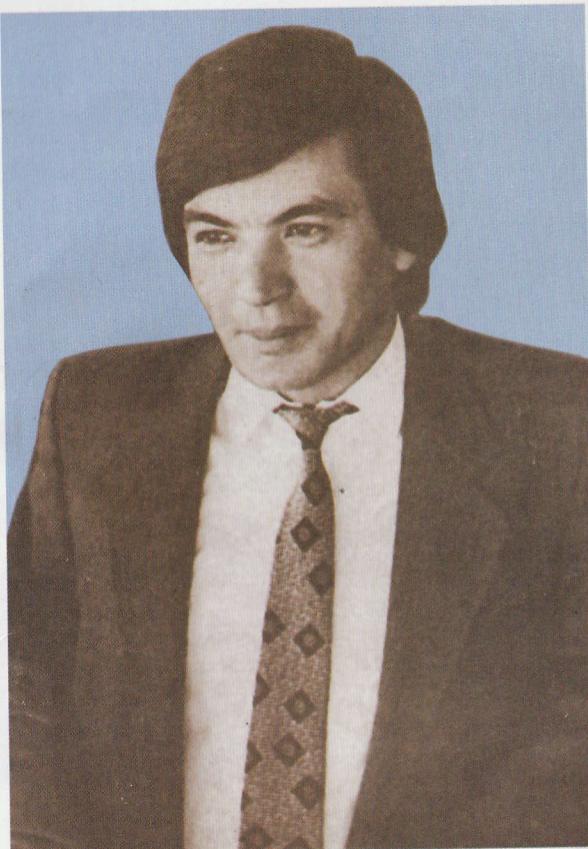

TIL VA ADABIYOT TA'LIMI

Суратда Наманган вилояти
Мингбулоқ туманидаги 43-мактабнинг
она тили ва адабиёт ўқитувчisi,
Халқ таълими аълочиси Омонбой
МАҲКАМОВ

№ 9
2010

**Шавкат Раҳмон
таваллудининг 60 йиллигига**

А

Бош муҳаррир:
Раъно ТОЛИПОВА

Масъул котиб:
Шаҳноза ЖЎРАЕВА

Муҳаррирлар:
Ўғилой МАВЛОНОВА
Доно ХЎЖАЕВА
Кундузхон
ХУСАНБОЕВА

Саҳифаловчи:
Гулноза ВАЛИЕВА

Матн терувчи:
Нодира
МИРЗААҲМЕДОВА

Таҳрир ҳайъати:
Йўлдошев Қозоқбой
Мусаев Усмонали
Мадаев Омонилла
МАҲМУДОВ Низомиддин
МИРҲАБИРОВА Наргиза
НОРМАТОВ Умарали
Нуриддинова Дилдора
Одилова Саодат
РАҲМОНОВ Ваҳоб
ТОЖИБОЕВ Рустам
ТОШМИРЗАЕВА Шарофат

TIL VA ADABIYOT TA'LIMI

**ЎЗБЕКИСТОН
РЕСПУБЛИКАСИ
ХАЛҚ ТАЪЛИМИ
ВАЗИРЛИГИНИНГ
ИЛМИЙ-МЕТОДИК
ЖУРНАЛИ**

2010/9

1991 йилдан
чиқа бошлаган

Ўзбекистон Матбуот ва ахборот
агентлигида 2006 йил 22 декабрда
0055-рақам билан рўйхатта
олинган

ISSN 2010-5584

Таҳририят манзили:
100027, Тошкент шаҳри,
Фурқат кўчаси, 2-й.

Тел.: 245-21-93
245-68-40
E-mail: til@sarkor.uz
Веб-сайт: www.til.sk.uz

Т

AV.ИР

Mundarija

Barkamol avlod – mamlakat kelajagi

- Оygul АHMEDOVA. Folklordagi diniy motivlarning
ommaviy axborot vositalarida yoritilishi 3

Metodika

- G'ofir HAMROEV. Ona tili darslarida fonetika ustida ishslash .. 10
Qunduzxon HUSANBOYEVA. Hadislar ma'naviy
komillik sari yetaklovchi omil sifatida 14
Omonboy МАНКАМОВ. 9-sinfda Furqatning «Sayding
qo'ya ber, sayyod» musaddasini o'rganish tajribasidan..... 25

Adabiyotshunoslik

- Марзия ҚАЛАНДАРОВА. Данте ва Навоий ижодидаги
муштараклик 32
Абдуваҳоб ЭШМУРАТОВ. «Холдорхон» достонига
хос баъзи лексик хусусиятлар 36
Чори БАДАЛОВ. Тоғай Муроднинг миллый қаҳрамонлар
тимсолини яратишдаги усули 44
Мавлон БОБОХОНОВ. Интеръер ва қаҳрамон руҳияти 51

Adabiy taqvim

- Шоира НОРМАТОВА. Юрт ва озодлик куйчиси 59
Matnshunoslik
- Манзар АБДУЛХАЙРОВ. Алишер Навоийнинг «Мажолис
ун-нафоис» асари матнини тадқиқ этиш усуллари 70
Зилола ШУКУРОВА. Рабғузийнинг «Қисасул анбиё»
асари нусхалари ҳақида 76

Chet tilini o'qitish masalalari

- Наргиза ТҮХТАХЎЖАЕВА. Инглиз тилидаги *happiness*
концептининг лексик-семантик хусусиятлари тўғрисида 81

Lug'atshunoslik

- Дилноза АБДУВАЛИЕВА. «Тарихи мулуки Ажам»даги
полисемантик сўзлар хусусида 87

So'ragan ekansiz

- Ёрқиной СУЛТОНОВА. Маъдалихон 94

MATNSHUNOSLIK

Алишер Навоийнинг «Мажолис ун-нафоис» асари матнини тадқиқ этиш усуллари

Сўз мулкининг султони зуллисонайн шоир Мир Алишер Навоидан бизга жуда бой илмий-адабий мерос қолган. Айниқса Навоий яшаган давр адабий муҳити ва ундан олдинги «шоири даврон»ларнинг таржимаи ҳоли, ижоди ҳамда Султон соҳибқирон Ҳусайн Бойқаронинг шеър ёзиш салоҳиятига бағишланган «Мажолис ун-нафоис» асари ноёб манба ҳисобланади. Алишер Навоий ушбу асарини 1490–1491 йилда ёзган ва 1498 йили уни қайта тўлдириб, таҳрир қилган.¹

Мазкур асар ҳақида етук матншунос ва адабиётшунос олимлар бир қатор тадқиқотлар олиб боришган. Порсо Шамсиев, Ойбек, А.К.Боровков, А.Н.Кононов, Ҳ.Сулаймонов, А.Ҳайитметов, А.Н.Болдирев, С.Ғаниева, Р.Воҳидовларнинг тадқиқот ва нашр ишлари шулар жумласидандир.² Аммо асар матнида яна бир қатор сўзлар мавжудки, улар матншунослик ёки тилшунослик нуқтаи назаридан алоҳида ўрганилмаган.

Ушбу мақолада Алишер Навоийнинг «Мажолис ун-нафоис» асари матнини тадқиқ этиш усуллари ҳақида сўз юритамиз.

Шу пайтгача «Мажолис ун-нафоис» матнини тадқиқ этиш борасида бир умумийлик, яъни асар қўлёзмаларини тасниф ва тавсифлаш, улардаги мавжуд фарқларни аниqlаш, манбанинг илмий-танқидий матнини яратиш, нашрга тайёрлашдангина иборат бўлган. Бугунги кунда эса жаҳон матншунослигининг замонавий та-

Matnshunoslik

мойил ва услубий мезонлари барча матний муаммолар тадқиқига жорий қилинмоқда. Шу жумладан, «Мажолис ун-нафоис» асари матнини ҳам матншуносликнинг назарий муаммоларидан бири бўлган **глосс** ва **конъектура** усуллари ёрдамида тадқиқ этиш мақсадга мувофиқдир.

Глосс усули матншуносликда жуда кенг тушунчаларни ифодалаб, кўпинча «интерполяция» истилоҳи билан альтернатив равиша қўлланилади. Уларни қуйидаги ҳолларда бир-биридан фарқлаш мумкин. Глосс – бу муайян қўлёзманинг ҳошиясидаги ёки матн ўртасидаги асосий матн билан қўшилиб кетмай, балки ундан фарқлантириб, котиб томонидан бирор ўринни шарҳлаш учун ёзилган алоҳида қайдdir. Интерполяция эса муайян асар матнига киритилган бўлиб, матн билан қўшилиб кетган қўшимча ҳисобланади. Матнга интерполяцияни хаттотнинг ўзи ҳам бевосита кўчириш жараёнида киритиши мумкин, бироқ кўпинча интерполяция хаттот кўчириб олган глоссни ифодалайди.

Машхур рус матншунос олими Д.С. Лихачев глосс ва интерполяцияларнинг қўлланилиши ҳақида қуйидагича фикр билдирган: «*Глосс ва интерполяциялар турли сабабларга кўра киритилади: матнни мукаммаллигини кучайтириш, (масалан, айниқса тарихий асарларда шу мавзу бўйича бошқа асарлардан интерполяциялар киритиш) ёки нусха кўчирувчига ҳаёлий ёки ҳақиқий тушиб қолган жойларни тўлдириш ва тушунарсиз бўлган матнни тушунтириб бериш учун (тушунилиши қийин сўзларни, матндаги нуқсонларни, яхши тушунниб бўлмайдиган муроҳазани, ноаниқ фактларни тушунтириб берувчи глосс)*».³

Юқорида қайд этилганидек, глосснинг асосий вазифаларидан бири матндаги тушунилиши қийин, аввал шарҳланмаган, шунингдек, ҳатто, асар нашри бўйича

түзилган кейинги луғатларда ҳам қайд этилмаган сўз ва ибораларнинг матннаги ўрнини аниқлаш ва шарҳлаш ҳамда уларни матнга илова қилишдан иборатdir.

Қуйида Алишер Навоийнинг «Мажолис ун-нафоис» асари матннаги ана шундай тушунилиши қийин, изоҳли луғат ва асарнинг кейинги мукаммал нашрига тўлиқ илова қилинмаган сўзлар таҳлилига қисқача тұхталиб ўтамиз. Масалан, **мунқавий** сўзи асарда бир ўринда қўлланиб, матний маъносига кўра, маҳкам, со-бит маъноларини ифодалаган: Улви ҳимматдин дунёу мофиийхога этак силкиб мақсад каъбасида **мунқавий** бўлубдур ва ҳамул даражадин мөхалақаллоҳ балки мосивалллоҳни мавҳуми маҳз, балки маъдуми мутлақ билиб вусул ҳаримида эътикоф қилибдур (158-б.).⁴ **Мунқавий** сўзининг қавий шакли эса Навоий асарларида сермаҳсул қўлланган.

Асардаги бундай сўз шакларининг айримлари бошқа туркий манбаларда учрамайди. Ана шундай қиёслаш имкони бўлмай қолган ҳолларда тушунилиши қийин сўзлар асосан, матний маъносига кўра, изоҳланади. Шунингдек, асарда араб тилига хос тўғри кўпликлар иштирокида янги сўзлар ҳосил қилинган: **мустагалом** – ғалла экиладиган ерлар: Фониваш ва бетакаллуф киши эрди, жузъий **мустагаломи** ҳосили билан қаноат қилиб эрди (37-б.).

Фирдавстазийн – жаннаторо; жаннат сифат боб; зийнатланган боб: Бу Султони Соҳибқироннинг эрамойин сұхбатларида ва **фирдавстазийн** хилватларида ва наевъ ғарид латойиф ва ажидаройиф ҳар лаҳза мутаоқиб ва мутавотир ва лаҳза мутазоид ва мутакосир зоҳир бўлур (209-б.), **истикрор** – сабот, матонат, чидам, ўз сўзи, аҳдида собит туриш; барқарорлик, ўз вазифасини матонат билан бажариш:

Ва бир қарн бўлар бордикум, истикроп била аморат **истикрор** била подшоҳга ноёбат қиласурким, ҳеч киши андин бир номулоим нимаким, мужиби эътироуз бўла олғай, нақл қилмайдур (151-б.), **қаболжот** – ҳужжат, ижозатнома, никоҳ хати: Мавлоно Низомиддин қазо масжидида мутаммакин эрканда, маҳкамаси ва дор ул-қазосида сижиллот ва **қаболжот** ва шаръиёт анга эврилур эрди (123-б.), **ҳақир ул-жусса** – озғин, заиф жуссали, кичик жуссали: Бағоят маҳрум ва вожиб ул – риоя ва номурод кўрундиким, ҳам **ҳақир ул-жусса** эрди ва ҳам сағир ус-син (78-б.), **зулқофиятайн** – икки қофияли: Зулқофиятайндур ва қофияли тарди акским, жавоб айтмоқ бу фақир қошида маҳолатдиндур (68-б.).

Тазкирада бир қатор арабий сўзларга форсий ўзак ёки қўшимчалар қўшилиши натижасида янги сўзлар ҳосил қилинган: **муолажапазир** – даволовчи: Гаҳи савдоси андоқ ғолиб бўлурким, мизожи сиҳат қонунидин мунҳариф бўлур, яна кўп заҳмат билан **муолажапазир** бўлур (82-б.), **ғаробатжўй** – ажойиб, қизиқарли: Хили жунун зотида борким, салоҳият касбиға монеъдур, ўйқ эрса, **ғаробатжўй** табъғинаси бор (87-б.).

Бундан ташқари, асарда яна бир қатор форсий қоришиқ сўзлар (44-б.) учрайди: **ширинашъор**(184-б.) **ширинадолик** (80-б.) ва бошқалар. Кўринадики, тазкира матннаги бундай тушунилиши қийин сўзлар каттагина қисмни ташкил этади.

Тажриба ва мантиқий фикр асосида аслиятга қиёсламасдан туриб ҳам асар нашридаги хато ва нуқсонларни аниқлай олиш ва уни муаллиф яратган матнга яқинлаштира олиш конъектура усули дейилади. Тадқиқотчи томонидан муайян асар матни бўйича асосли фикр-мулоҳазалар асосида тақдим қилинаётган илмий тузатишлар ҳам конъектура усулига киради.

Matnshunoslik

Матншунос олим Н.В.Перетц конъектуралар ҳақида қўйидагича ёзган: «Шундай ҳолатлар бўладики, мавжуд қўлёзмалардан биттаси ҳам аниқ, етарлича қаноатланарли ўқиш имконини бермайди ёки қандайдир ёдгорликнинг биттаю-битта бузилган, ноаниқ жойлари бор қўлёзмаси бўлади. Бундай ҳолатларда танқидчи муаллиф ўрнида бўлиб, конъектуралар, яъни турли мулоҳаза ва тахминлар ёрдамида бузилган матнни тиклашга уриниб кўришга мажбур бўлади. Конъектуралар учун умумий аниқ қонун ва қоидалар йўқ: кимки бошқалардан кўра кўпроқ ушбу асарнинг муаллифи га яқин фикр юрита олса, унинг руҳини ва услубини чукур ҳис қила олса, бошқалардан кўпроқ уни тушуна ополса – ўшагина уни муваффақиятироқ тўғрилай олиши мумкин. Албатта, таклиф этилаётган конъектуралар, иложи борича, матнга энг соз маъно бериши керак ва бу асарнинг бошқа қисмларига, муаллифнинг одатларига зид бўлмаслиги керак».⁵

Ҳозирги пайтда конъектура асосан, матн нашридан кейин рўй беради. Матншунослар табдиллардаги хато ва камчиликларни матний маънодан келиб чиқиб аниқлашади. Демак, аслиятнинг хаттий ва маъновий хусусиятларини тўлиқ анлаган, тасаввур қилган ҳолда мантиқа асосланиб, унинг нашрларидағи ноқисликларни тўғри тузата олиш конъектура усулига киради. Масалан, «Мажолис ун-нафоис» қўлёзмасидаги бир жумла нашрда...мажлисда назм тарийқида ҳамроз эрдилар ва наср услубида пуктапардоз(113-б.) тарзида нотўғри ифодаланган. Ушбу жумладаги нуктапардоз сўзининг ўрнида пуктапардоз бўлганлигини қўлёзмага қарамай туриб, конъектура усули билан яъни, мантиқа асосланиб ҳам аниқлаш мумкин. Зоро, **нуктапардоз** –

Matnshunoslik

чукур маъноли сўзлар айтуючи деган маънони билдиради. Бу шубҳасиз матний маънони англатади. Ёки **Ва масҳлиқ** ва **мабҳутлуқ** оламин ҳам кўп таъриф қулурлар (121-б.) мисолидаги масҳлиқ сўзининг ўрнида **масҳлиқ** ифодаланган. Буни тахминий ёки умумий фикрлар асосида фарқласа бўлади. **Масҳлиқ** – ўзгаришлик, қабиҳ суратга айланишлик, бир шакл ёки кўринишдан бошқа бир ёмонроқ шакл ва кўринишга ўтишлик каби маъноларни англатади. **Масҳлиқ** эса мумтоз матнларда қўл билан уқаламоқ, қашламоқ маъносини ифодалаб келади.⁶ Бу маъно шубҳасиз матний маънога тўғри келмайди.

Бундан ташқари, асар нашрида **шуъур** – сезги, ҳис, ҳуш, фаҳм, идрок (156-б.) сўзининг ўрнида «**шуур**»; **аҳфод** – набиралар, авлод (172-б.) сўзининг ўрнида **аҳфод**; **хабт** – ақлдан озиш, девонасимонлик, ақлга футур этиш (36-б.) сўзининг ўрнида **ҳабт**; **иштиҳор** – машҳурлик, шуҳрат (140-б.) сўзининг ўрнида «**иштиҳор**»; **соҳибвужудлуқ** – соҳибкарамлик (44-б.) сўзининг ўрнида соҳиб вужудлуқ; **гулбонг** – баланд овоз билан нола тортиш, фарёд чекиш, хушовоз билан сайраш (8-б.) сўзининг ўрнида **гул бонг**; **сабукруҳ** – хушҳол, самимий, очиқ чехрали (45-б.) сўзининг ўрнида **сабук руҳ** (Изоҳ: бу сўзлар матнда ажратиб ёзилган).

Хулоса қилиб шуни таъкидлаш жоизки, «Мажолис ун-нафоис» матнини янгича усулларда, хусусан, замон талаблари даражасида матний тадқиқ этиш шоир тазкирасини мукаммал ўрганиш ҳамда тўлиқ изоҳлар билан таъминлашда мухим омил бўлиб хизмат қилади.

Манзар АБДУЛХАЙРОВ,
филология фанлари номзоди.

⁵ С.Фаниева. «Мажолис ун-нафоис ва замима» тазкиралардан бири // Имом ал-Бухорий сабоқлари. Т., 2003, 1-сон, 27-б.